

УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТІ

UKRAINIAN LABOR NEWS

Адреса: The Provincial Library
Cor. Pritchard Ave. and Mc
Winnipeg, Man., Can.

Address:
Cor. Pritchard Ave. and McGregor St.,
Winnipeg, Man., Canada.

PIK X. 4. 78 (1131). ЧЕТВЕР, 5. ЛИПНЯ 1928. WINNIPEG, MAN. THURSDAY, JULY 5th, 1928. No. 78 (1131). VOL. X.

У французській вуглевій майні загинуло 48 майнерів

МІЖ УБИТИМИ Є ДВАЦЯТЬ ЧУЖИНЕЦЬКИХ РОБІТНИКІВ. — КАТАСТРОФА НАСТУПИЛА НАСЛІДКОМ ЗАПАЛЕННЯ ГАЗУ. — НА ПОХОРОН УБИТИХ ПРИБУДУТЬ МАЙНЕРСЬКІ ДЕЛЕГАЦІЇ З АНГЛІЇ, НІМЕЧЧИНИ І БЕЛЬГІЇ.

СТЕ. ЕТ'ЕН, Франція, 1. липня. — У місцевій вуглевій майні зав'язався газ, наслідком чого загинуло 48 майнерів. Тіла всіх загинувших видобуто наверх. Уважають, що в майні не залишився ніхто. Дев'ять убитих є чужинцями. Є це переважно польські робітники. Катастрофа є одною з найбільших в історії французької вугільної промисловості. Ціле місто є в жалобі по убитих. Завтра відбудеться похорон жертв страшної катастрофи. В день похорону всі копальні вугілля будуть закриті. Сподіються, що на похорон прибудуть майнерські делегації з Великої Британії, Німеччини та Бельгії.

ВУЛКАН ЗНИЩИВ МІСТОЧКО І КІЛЬКА СІЛ.

МАНІЛА, Філіппінські Острови, 2. липня. — Вулкан Майон, що лежить 240 миль на південний захід від Маніли в провінції Альбай, почав кидати лаву, яка знищила містечко Лібог і кілька сіл. Лібог має 7,000 мешканців.

БУРЖУАЗНА ПРЕСА НЕВДОВОЛЕНА З ЗАСУДУ БЕЛІ КУНА.

Даліше провадити кампанію за виданням комуністичного провідника угорському фашистському уряду.

ВІДЕНЬ, 27. червня. — Окружений сильно озброєною вартою, Бела Кун, угорський комуністичний провідник, був відставлений вчора до в'язниці. Віденська капіталістична преса прийняла з жахом засуд Куна на три місяці в'язниці. Вона далі веде кампанію за виданням комуністичного провідника угорському фашистському уряду, що є зовсім можливе. Тут вважають, що лише протест робітництва по цілм світі стримав австрійський уряд від негайного видання Бели Куна на катан Гортго.

Навіть вчора в добре поінформованих кругах висловлено побоювання, що засуд Куна є лише замиланням очей, щоб в той спосіб застанувити протести в цілм світі, а потім австрійський уряд видасть Бели Куна. Ці здогади потверджує ризиганція Франца Дінггофера, міністра справедливості, який уступив зі свого посту, щоб допомогти новим виступам проти угорського комуністичного провідника. Сильно озброєна поліція далі патрулює вулиці Відня.

ГЕНЕРАЛ А. ОБРЕГОН ВИБРАНИЙ ПРЕЗИДЕНТОМ МЕКСИКА.

МІСТО МЕКСИКО, 2. липня. — Генерала Альвара Обрегону вибрано вчора президентом Мексики на шість-літній термін. Він розлічив своє урядовання 1. грудня й буде притримуватися політики теперішнього президента Калеса. Генерал Обрегон був одним з кандидатом на президента. В місті Мексику день виборів пройшов спокійно. Дотепер нема відомостей про розрухи в інших місцевостях. В головній квартирі генерала Обрегону кажуть, що нема сумніву про те, що прихильники Обрегону будуть контролювати сенат і палату послів та

стейтові легіслатури, до яких також відбулися вибори. Вислід виборів до легіслатури не буде відомий за кілька днів, а точне число голосів буде оповіщено аж на регулярній сесії конгресу у вересні.

МІСТО МЕКСИКО, 3. липня. — Пресові дзеші повідомляють, що підчас недільних виборів на президента лише в одній місцевості прийшло до розрухів, в яких загинуло дві особи. Прихильники двох кандидатів до федерального конгресу звели боротьбу в Пануко, стейті Вера Круз. Дві особи були убиті і десять ранених.

В НОРВЕГІЇ АРЕШТОВАНО КОМУНІСТИЧНОГО ПРОВІДНИКА.

ОС.ЛЬО, Норвегія, 29. червня. — Визначного члена норвезької Комуністичної Партії, Христіансена, арештовано тут у зв'язку зі страйком друкарів і будівельних робітників. Арештування переведено на підставі недавно ухваленого закону, що забороняє страйки. Закон накладає також кари на особи, що допомагають страйкерам.

В насідок стислого виконання закону сподіються далі-

ших арештувань. Багато осіб вже засуджено на грошеву кару в сумі до 500 жорон за допомогу страйкерам. Члени професійних союзів, які давали підтримку страйкові через регулярне оподаткування по одній короні місячно, мають бути засуджені на грошеву кару. В теперішній час такі датки збираються для страйкуючих друкарів і будівельних робітників.

КОМПАНІЯ НЕ ХОЧЕ ЗАПЛАТИТИ МІСТОВІ 190,000 ДОЛАРІВ.

Адвокат компанії пропонує віддати справу до суду, на що погоджуються деякі члени фінансового комітету. — Тов. Колісник виступає проти цієї пропозиції на тій підставі, що суд може відкинути всі рахунки зперед шести років.

Вінніпегська електрична компанія не хоче заплатити містоту 190,000 доларів за 'направу вулиць коло трамваєвих рельсів. Це виявилось на засіданні міського фінансового комітету минулої п'ятниці, коли адвокат компанії, Е. Ендерсон, старався переконати членів комітету, що компанія не винна тільки грошей містоту, та радив віддати справу до суду.

Адвокат заявив, що багато членів міської ради (буржуазних), а також урядники компанії були того погляду, що з підписанням угоди 1925 року всі рахунки між містом та компанією за направу вулиць були вирівнані. Він признав однак, що є певні невирівнані рахунки зперед 1925 року й компанія повинна їх заплатити. Але кілька вони виносять? — питав адвокат. Вінніпегська електрична компанія не годиться признати, що вона винна 190,000 доларів, сказав він. Отже найліпше буде, радив адвокат, як місто запіве компанію до суду.

Мейор МекЛін, який головував на засіданні в несприсутності голови комітету, та алдермен Флай з Незалежної Партії Праці згодились з виводами адвоката, що найліпше віддати справу до суду.

Зовсім інше становище займав комуністичний алдермен тов. В. Н. Колісник. Він виступив проти віддання справи до суду на тій підставі, що суддя може відкинути всі рахунки за роботи, виконані містом шість і більше років тому назад. А відомо, що рахунки сягають аж до 1911 року. Адвокат Ендерсон знає що технічну закарлючку, сказав тов. Колісник, і навмисне хоче затягнути справу до суду, щоб місто втратило право до грошей, які винна йому компанія за роботи зперед шести років.

Буржуазний алдермен Палмер також був проти віддання справи до суду. Остаточню справу відложено до слідуючого засідання комітету, коли буде вирішено, яку розпочати акцію.

АРЕШТОВАНИ РОЗПОЧАЛИ ГОЛОДІВКУ.

ЗАГРЕБ, Хорватія, 28. червня. — Двіста з 400 осіб, арештованих в зв'язку з політичними розрухами, розпочали вчора голодовий страйк. Розрухи виникли після убивства хорватських селянських послів Павла Радіча й д-ра Барічека в югославському парламенті.

Після здавлення селянських розрухів у Хорватії й вуличної боротьби в Загребі, югославський парламент пригтовляється ратифікувати договір з Італією, що був причиною всіх клопотів. Цей крок викликає всюди велике обурення.

БІЛГОРОД, Югославія, 29. червня. — Дешпа з Зари доносить, що в Шебеніко прийшло до вуличної боротьби між Сербами а Хорватами, в якій поранено кілька осіб. Боротьба виявилася з того, що Хорвати демонстрували вулицями міста проти убивства хорватських селянських послів у білгородському парламенті. Шебеніко є портом на побережжі Хорватії.

РІЖНІ ВІСТІ

ПАРЛЯМЕНТ ВИДАВ АЛЬЗАЦЬКИХ ПОСЛІВ.

ПАРІЖ, 28. червня. — Французький парламент переживав одну з найбільш бурливих сцен. Ходило про звільнення альзацьких послів, яких недавно тому засуджено на в'язницю за їх автономістичні змагання. Проти їх звільнення заявився прем'єр Пуанкаре. Один з опозиційних послів заявив: "Держати цих людей у в'язниці, значить взяти моральний розвід між Францією та Альзацією". Мимо галасливої опозиції уряд одержав більшість. Але навіть ті, що голосували за урядом, заявили, що роблять це тільки тимчасово, ради святого спокою.

КАРТИНИ ВУФКУ НА ДАЛЕКІЙ СХІД.

ВУФКУ одержало пропозиції надіслати свої картини до Китаю, Японії і Манджурії та інших країн Далекого Сходу.

ПІДЧАС ВЕЛИКОЇ БУРІ ЗГИНУЛО 12 ОСІБ.

КРАСНОЯРСЬК, Сибір, 3. липня. — Велика буря, що навистала це місто, вбила 12 осіб і наробила багато шкоди. Красноярсек лежить на транс-сибірській залізниці і є головним містом провінції Енісейск.

ВЕНІЗЕЛЬОС УТВОРИТЬ НОВИЙ КАБІНЕТ.

АТЕНИ, Греція, 3. липня. — Президент Кондуриотос ринув запросити бувшого прем'єра Венізелоса, щоб він сформував новий кабінет. Парламент буде роззваний.

ШІСТЬ ОФІЦІРІВ НА ЛАВІ ОБВИНУВАЧЕНИХ.

Дня 4. травня розпочалася у Львові розправа проти майора Соколовського, трох капітанів, двох поручників та одного старшого сержанта за крадіж 8,000 золотих.

ПОЛЬЩА ВІДКИНУЛА ПРОПОЗИЦІЮ ЛИТВИ.

КЕНІГСБЕРГ, Східна Прусія, 29. червня. — Дешпа з Ковна каже, що литовський уряд вручив польській делегації в Ковна гарантійний пакт, який допомагається визнання литовських кордонів, як вони існували 1920 року. Литовські кордони, на черкнені в пакті, включають Вильну, яку насильно загарбала Польща.

РИГА, Латвія, 3. липня. — Польща відкинула пропозицію Литви щодо закінчення пакту, який гарантував би визнання кордонів, що були визначені договором з 1920 року. На підставі згаданого договору, територія на просторі 50 кілометрів по обох боках кордону мала би бути демілітаризована.

ЗАСУДЖЕНО ЧОТИРОХ НА КАРУ СМЕРТІ.

ПІРАНА, Альбанія, 3-го липня. — Чотириох з п'ятох обвинувачених за замах на життя Ахеда Зогу, президента Альбанії, засуджено на смерть. П'ятого обвинуваченого увільнено. Розправа проти них закінчилася в суботу.

ЗІНОВЕВ І КАМЕНЕВ ПРИНЯТІ ДО ПАРТІЇ.

БЕРЛІН, 28. червня. — Місцева консервативна преса повідомляє, що президія Всесоюзної Комуністичної Партії пероголосувала прийняти назад до партії Зіновева, Каменева та 36 інших бувших членів опозиції. Газети кажуть, що Зіновев, Каменев та інші признали свої помилки й цілком відкалялися троцькізму. З інших жерел нема потвердження цієї вістки.

ДЕМОКРАТИЧНА ПАРТІЯ НОМІНУВАЛА СМІТА.

Демократична партія в Злучених Державах, на своїй конвенції в Гостон, Тексас, минулого тижня, номінувала кандидатом на президента Алфреда Е. Сміта, губернатора стейту Нью Йорк, а кандидатом на віцепрезидента Джозефа Т. Робінсона, сенатора з Аркензо. Смит є католиком і "мормон". Він стоїть на становищі, що кожний стейт повинен мати право змінювати прогібіційний закон, як уважає за відповіде.

ВЖЕ МАЄМО "КАПІТАЛ".

Ділямося вісткою з нашими організаціями й читачами, що дового очікуваний перший том "Капіталу" в українській мові, цього монументального твору Карла Маркса, прийшов вже і є на складі Робітничо-Фармерського Видавничого Товариства. Покищо ще не весь наклад наспів, однак невдовзі отримаємо решту.

"Капітал" невдовзі буде проголошений на продаж, як також ціна першого тому. Тому, що книжка неоправлена, Робітничо-Фармерське Видавництво ринув опрацювати її опрацюванню пустити в продаж. Ми знаємо, що кожний читач забачає мати ту цінну книжку тільки в оправі. Опрацювання книжку гуртом, оправа коштуватиме значно дешевше, якби кожний хотів опрацювати зокрема. Як тільки книжка буде оправлена, то негайно проголосимо її на продаж.

РЕДАКЦІЯ.

ЩЕ ОДНА ЖЕРТВА НЕЩАСЛИВОЇ ВИПРАВИ ДО ПІВН. БІГУНА.

Радянський летун Бабушкін, який шукав за загубленими членами експедиції та Амундсеном, сам загубився на далекий півночі. — Більше як певно, що він загинув таксамо, як норвезький дослідник.

Жертвою фатальної виправи італійського генерала Нобіле до підлігнувих околиць упав ще один чоловік — цим разом радянський летун Бабушкін. Дешпа з Лондону від 2. липня повідомляє, що минулої п'ятниці Бабушкін відлетів аеропланом з радянського льодокола "Малігін" у підлігнуві околиці й більше не вернув. Радянські льодоколи "Малігін" і "Красін" були вислані шукати за членами італійської експедиції, а також за норвезьким дослідником Амундсеном і його 5 товаришами, що також загубилися. Оба льодоколи й досі повнять цю службу. На льодоколах є аероплани і з них радянські летуни відлітають у північні простори в пошукуванні за загубленими. Кілька днів тому дешпі доносили, що Бабушкін відбуд довгу воздушну подорож, шукаючи за Амундсеном, однак ніде не знайшов його слід.

Тоді він щасливо повернувся до льодоколу. Коли-ж вибрався другий раз в дорогу, його постигла та сама доля, що й Амундсена.

Нерозумну виправу фашистського генерала, яка буде коштувати життя поверх 20 людей, критикують вже навіть в буржуазних кругах у Великій Британії.

ГАНСАН КАЖЕ, ЩО АМУНДСЕН ЗАГИНУВ.

Гельмер Гансан, який товариш Амундсенові, коли той відкрив полюсний бігун, заявив дашею дослідником Фрайхенові, що він вірить, що Амундсен загинув. Французький аероплан, в яким відлетів норвезький дослідник, може літати лише около дві години, сказав він. Гансан вірить, що аероплан був примушений спуститися на відкрите море й пасажири потопилися.

ГІНДЕНБУРГ ПОМІГ МІЛЕРОВІ СКЛЕТИТИ НІМЕЦЬКИЙ КАБІНЕТ.

БЕРЛІН, 28. червня. — По довгих переговорах вдалося нарешті Германові Мілерові склейти новий уряд. Президент Гінденбург поручив йому, як соціалістові, скласти новий кабінет, а що він не міг дати собі ради з партіями, сам Гінденбург натискав на партії, щоб пішли Мілерові на руку та не продовжали державної кризи.

Новий уряд, який зложено по сімох попередніх невдачлих спробах, буде мати провізоричний характер. Складається він з представників п'ятох партій. Довше як до осени він не вдержить. Тоді Мілер створить солідний кабінет.

В теперішнім кабінеті є чотириох соціалістів: ханцлер Мілер, Карль Северінг, др. Рудольф Гільфердінг і Рудольф Віссель. Генерал Гренер буде міністром війни, а Штресеман міністром закордонних справ. Шанси нового уряду можуть

поправитися тільки тоді, коли Франція попустить і згодиться на дальшу евакуацію Надрені. Такий успіх може продовжити існування уряду.

БЕРЛІН, 26. червня. — На 25-літній ювілею інститута для поборювання рака голова др. Блюменталь заявив, що за 25 літ існування цієї інституції пороблено великі досліди з обсягом сімох попередніх невдачлих спробах, буде мати провізоричний характер. Складається він з представників п'ятох партій. Довше як до осени він не вдержить. Тоді Мілер створить солідний кабінет.

В теперішнім кабінеті є чотириох соціалістів: ханцлер Мілер, Карль Северінг, др. Рудольф Гільфердінг і Рудольф Віссель. Генерал Гренер буде міністром війни, а Штресеман міністром закордонних справ. Шанси нового уряду можуть

МУРИНИ В ЗЛУЧ. ДЕРЖАВАХ НЕ МАЮТЬ ВИБОРЧИХ ПРАВ.

ЛОС ЕНДЖЕЛЕС, Каліф., 27. червня. — Сьогодні відкрито тут 19. конвенцію Краєвого Товариства Для Піднесення Муринів. У своїй вступній промові др. В. Е. Дюбойс, голова організації й редактор муринівської газети "Крайсіс", вказував на загальне в Америці позбавлювання Муринів виборчих прав. Він сказав, що в полудневих стейтах майже ніде не признається Муринові політичних прав, гарантованих конституцією.

голосує 92 проц. Муринів, в Мисісіпі 91, в Джорджії 89, в Луїзіані 86, в Тексасі 82, в Аркенсо 79, в Алабамі 79, а в Флориді 72.

Промовць закликав Муринів до боротьби за свої політичні права. Конвенція має на меті придумати способи, як відібрати втрачені права.

ЗЛІНЧОВАНО ТРОХ МУРИНІВ

ЛИБЕРТІ, Мас., 2. липня. — Протягом останніх чотирох днів у стейті Мисісіпі зліновано під ріжними претекстами трох Муринів.

UKRAINIAN LABOR NEWS

Printed and published tri-weekly by the Workers and Farmers Publishing Association, Limited, a joint stock company, incorporated under the laws of Manitoba, at its head office and place of business, at the corner of Fitzroy and Avenue and McGeoghegan Street in the City of Winnipeg, Manitoba.

Subscription per year \$4.00

Telephone: 51 465.

УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТІ

Газета для робочого люду — виходить три рази на тиждень: у вівторок, четвер і суботу.

Видав. Робітничо-Фармерське Видавниче Товариство, закорпороване в Манітобі. Редакція, адміністрація і друкарня містяться в Українським Робітничим Домі, на розі вулиць Прічард і МакГрегора, у Вінніпегу, Ман.

Передплата на рік \$4.00

Адреса:

UKRAINIAN LABOR NEWS

Cor. Fritchard Ave. and McGregor St., Winnipeg, Man., Canada.

НА ШЛЯХУ ДО ДИКТАТУРИ ПРОЛЕТАРИЯТУ.

Стратегія й тактика Комуністичного Інтернаціоналу.

Продовження.

СУНІЯТСЕНІЗМ І ГАНДІЗМ.

В колоніальних країнах комунізм зустрічається в робітничому русі з впливовими соціалістичними течіями, які в певній фазі розвитку відігравали відзначуючу позитивну роль, але які стають консервативною силою на новому етапі розвитку.

Суніятсенізм, як ідеологія дрібно-буржуазного "соціалізму", відіграв на першому ступені китайської революції величезну позитивну роль. Однак в результаті класової диференціації в країні й дальшого розвитку китайської революції, суніятсенізм, завдяки загляджуванню класової боротьби, завдяки "демократичному", "надкласовому" трактуванню соціалізму перетворився в консервативну силу, що гальмує розвиток революції.

Такі течії, як гандізм в Індії, наскрізь просякати релігійними уявами, проповіданням пасивності і відкиданням розвитку революції у відкрито-реакційну силу, повинні бути предметом рішучої боротьби з боку комунізму.

ЧИМ ВІДРІЖНЯЄТЬСЯ ВІД ЦИХ ТЕЧІЙ КОМУНІСТИЧНА ПАРТІЯ.

Комунізм відрізняється від всіх цих течій, і в першу чергу від соціал-демократії, тим, що він, в повній згоді з наукою Маркса й Енгельса, провадить теоретичну й практичну боротьбу за диктатуру пролетаріату.

Успішна боротьба Комуністичного Інтернаціоналу за диктатуру пролетаріату вимагає існування міцної, загартованої в боях, дисциплінованої, централізованої, тісно зв'язаної з масами комуністичної партії в кожній країні.

Партія являється авангардом робітничої класи, що складається з кращих, найвідоміших, активних і мужніх членів класу. Вона являє собою всієї цілості пролетарської боротьби. Спираючись на революційну теорію марксизму, репрезентуючи спільні й повсякчасні інтереси класу взагалі, партія представляє єдність пролетарських принципів, пролетарської волі, пролетарської революційної діяльності. Вона представляє собою революційну партію, зв'язану залізною дисципліною й гострим революційним порядком демократичного централізму, який досягається свідомістю пролетарського авангарду й його відданістю революції, його вмінням бути в нерозривній зв'язі з пролетарськими масами, правильністю політичного керівництва, який перевіряється й розвивається на досвіді самих мас.

ПАРТІЯ І П СТРАТЕГІЯ.

Щоб вирішити історичне завдання завоювання диктатури пролетаріату, комуністична партія повинна перед тим постановити й виконати такі стратегічні цілі:

Завоювання під свій вплив більшості членів своєї власної робітничої класи, в тому числі жінок-робітниць і робітничої молоді; завоювання під свій вплив широких кругів трудящих мас взагалі (міської й сільської бідноти, низших шарів інтелігенції, так званого "дрібнощого народу", тобто дрібнобуржуазних шарів) й здійснення таким шляхом політичного гегемонію пролетаріату, що ним керує комуністична партія; дискредитування, здемаскування й знищення політичного впливу соціал-демократії й жовтої трейд-юнійної демократії, що є найбільш надійною опорою капіталізму; завоювання під свій вплив широких масових організацій пролетаріату (трейд-юній, кооператив, фабрично-заводських комітетів, рад і т. ін.).

Зокрема важливе значення має боротьба, що відбувається з дня на день по завоюванню трейд-юній, цих найширших масових організацій пролетаріату. Праця навіть в реакційних трейд-юнійних і видає їх завоювання, "усунення з посади" реформістських керівників є одною з важливіших завдань підготовчого періоду.

ПАРТІЯ І СЕЛЯНСТВО.

Величезне значення має також завоювання широких шарів біднішого селянства й неутралізації середніх його груп. Підготовці класових сил до рішучого удару боротьба між пролетаріатом і буржуазією за широкі шари селянства забігає одно з найважливіших місць. Тому праця серед селянства, завоювання його найбільш бідних (пролетарських і півпролетарських) шарів, завоювання парцельованого й дрібного селянства, піднесення його ідейно-політичної свідомості пролетаріату, перетворення тим самим пролетаріату в представника інтересів всього народу і в боротьбі проти гнету фінансового капіталу — є обов'язковою передумовою побіди комуністичної тактики на шляху до влади.

При визначенні своєї тактичної лінії партія повинна брати на увагу конкретні внутрішні й зовнішні обставини, співвідношення класових сил, ступень сили капіталізму, ступень підготовленості пролетаріату, становище проміжних шарів і т. ін. В залежності від цих обставин — партія формує свої ключі й методи своєї боротьби. Виставляючи ряд перехідних ключів при своїй революційній ситуації, яка складається й виставляючи ряд частинних домагань, що їх конкретно визначають певні обставини, партія повинна підняти ці домагання й ці ключі своїй революційній меті — захопленню влади й поваленню буржуазно-капіталістичного ладу.

ЛЕНІНСЬКА ТАКТИКА ПАРТІЇ.

Не допустимим є, як відірвати від шоденних потреб і шоденної боротьби робітничий клас, так і обмеження діяльності партії тими шоденними потребами й шоденною боротьбою. Завданням партії є, виходячи із цих потреб, провадити робітничу класу до революційної боротьби за владу.

Коли є революційний підйом, коли пануючі класи дезорганізовані, коли маси є в стані революційного руху, коли проміжні шари хитаються на бік пролетаріату, коли маси готові до виступу й до жертв — перед партією пролетаріату повстає завдання провадити маси в пряму атаку на буржуазну державу.

При виконанні цих завдань і переході до нових гостріших ключів, необхідно керуватися основними правилами політичної тактики ленінізму, що вимагає вміння підводити маси до революційних позицій так, щоб ці маси на власному досвіді переконалися самі в правильності партійної лінії.

Невиконання цього правила неминує приводить до відірвання від мас, до пучизму й ідеологічному виродженню комунізму в "ліве" доктринерство, в дрібно-буржуазний "ультра-лівий" авантюризм, з яким необхідна така-ж сама боротьба, як проти правих соціал-демократичних ухілів в комунізм. (Далі буде.)

ПРИГОТОВЛЯЙТЕСЯ ДО ПРОВІНЦІОНАЛЬНОГО З'ІЗДУ ТУРФДІМ.

Відова онтерійського Провкому ТУРФДім.

Недавній Провінційний Виконавчий Комітет ТУРФДім в Торонто видав заклики до всіх членів й членкинь в Онтеріо п. з. "Читайте звіт з Дев'ятого З'їзду" і в тим заклику було по-біжно сказано, щоб товариші й товаришки приготувалися до з'їзду, який відбувається в Торонто в початках місяця вересня. В цій статті ми хочемо дещо більше поговорити про цей з'їзд, який буде одним з важливіших наших провінційно-нальних з'їздів, що відбулися до тепер. На цій з'їзді буде багато важних організаційних справ, які ми повинні вирішити так, щоби це принесло користь нашій організації взагалі, а в провінції Онтеріо зокрема. Тому ми закликаємо вже від тепер приготуватися до цього з'їзду та прислати делегатів не тільки з сухими формальними звітами, але й призначити з добрими плянами, як краще повести роботу в наших організаціях до цього з'їзду.

З'їзди мають велику вагу для організації. Визьмім яку небудь організацію, ми побачимо, що ця організація відбуває свої з'їзди щороку, а то й частіше. Буржуазні організації своїм найкраще оцінюють свої ріжні конвенції та конференції. Коли, наприклад, скликає з'їзд консервативна або ліберальна партія, то їхні делегати зїзджаються з усіх кінців Канади. Чому вони їдуть? Тому, що вони прекрасно розуміють, що тільки на з'їздах вони можуть спільно вложити плян, який способом нещасного робітника дурити. Таке саме мається і з другими ріжними з'їздами, на які буржуазія зїзджається. Ми не раз мали нагоду читати про з'їзди фабрикантів і над чим вони там радили. Певно, що не радили, як би поліпшити життя робітника, а радили, як би поліпшити своє вже й так гоїне, розкішне життя коштом робітника.

Організація — це машина, яка працює день від дня. В машині крутиться колісця, бігають паси й порушують ріжні прилади, якими виробляють ріжні речі. І все це йде добре доти, доки мотор добрий; але мотор поспувався і все стало. Що-ж тоді? А звісно, мусить прийти механік і подивитися, що йому бракує, направити мотор і знову пустити в рух.

Те саме можна сказати й про організацію. Організація кож-на розвивається, росте, а часами занепадає. До цього причиняється неабданство, недоцінення організації, ріжні непорозуміння і т. ін. І такі справи налагоджується на з'їзді, бо з'їзд, це той механік кола машини, який оглянув машину і вже знає, що її бракує. На з'їзді ми обговорюємо всі наші лекучі питання, розбираємо їх спільно, колективно зі всіх боків, висказуємо свої думки і все це дає нам змогу побачити те, що ми й робити. Бачимо, де є наші недоліки, де наші успіхи і заразом вмисно, як усунити помилки та як по-провадити краще роботу на будуче.

Наша освітньо-культурна організація ТУРФДім однака в Канаді взяла на себе обов'язок поширити освіту серед українських працюючих мас, та піднести їх на вищій культурній урівень. Організація ТУРФДім вже запустила глибоко коріння серед працюючих мас та здобула собі симпатію й популярність серед них. Чим день, тим більше робітництво горнеться до нашої організації. Зростають наші ряди, зростає наша праця, зростають більше й наші потреби. Тому ми відбуваємо що року з'їзди: краєві, провінційні, а то й окружні. Краєвий з'їзд намічає нам програму на цілий рік, а провінційний з'їзд пристосовує ту програму в своїх провінційних до своїх потреб і до своїх обставин та виконують її.

От хоч би взяти Онтеріо. Тут деякі відділи провадять візроче пращу, а в деяких йде праця слабше. Це треба буде на з'їзді перевірити, чого воно так, які причини цьому є, та як цьому зарадити. А зарадити зможемо, товариші, як всі разом візьмемося за цю важну пращу. На це ми й скликаємо з'їзд, а не на те, щоби побачитися. Тому, товариші, перевірте свою місцеву організацію добре, знайдіть корінь занепаду і це представте перед делегатами на з'їзді. Ми не боїмося сказати правду, ми не боїмося критики, навпаки, завдяки цьому, ми тільки розвиваємося і ростемо, що не закриваємо своїх помилок, а витягаємо їх наверх і виправляємо.

Одна галузь в нас місцями занедбана чи не найбільше, а це освітня робота. Ми мусимо це на з'їзді розібрати та направити цю галузь в наші роғанізації. Без освіти нема й розвитку в організації, а є застій. Це ми мусимо поставити так, щоби кожний член і кожна членка зрозуміли, що нам треба вчитися і вчитися. . . .

Про інші не менш важні справи поговоримо в обіжнику, який Провком видасть перед з'їздом. Тепер кличемо Вас: Товариші й Товаришки, приготуйтеся до з'їзду, та виберайте найкращих товаришів і товаришок і посилайте з плянами на з'їзд. Також зв'язуємо наших симпатиків, щоби прибули та побачили своїми очима нашу культурну пращу. Коли є така організація, що симпатизують з нами, але ще хитаються, то найкраще прислати свого братнього делегата, якого ми приймемо по товаришськи та дамо йому змогу познайомитися з нашою пращею.

Слідить за датою провінційного з'їзду ТУРФДім в Торонто!

За Провком, Т. Кобзей, секретар.

Політичний "гумор".

Австрійський канцлер, пін Заїпель, ірйшов раз до села й питався старости, які там є політичні партії.

— Староста йому всі перерахував.

— А комуніст у вас нема? — А хто то є комуністи, — питає староста.

— Це такі люди, що нічого не хочуть робити, тільки до-бре жити!

— Такий в нас є тільки один, це наш пін.

"ЧОРНА ПЛЯМА".

Галицькі ундіві дуже розжалілися в останніх часах на чеських політиків за їхню "чорну пляму". А тою "чорною плямою" в українсько-чеських взаєминах є справа Закарпатської України — так каже "Діло" (ч. 130). І пригадують ундіві чеським Масарикам та Бенешам, як то вони ще недавно були друзями, та "виявляли широ-сердечне відношення до політичної трагедії українського народу... Чехи однієї зі славянських сусідів, як слід оцінили стихійну силу українського народу і зберігли віру в його будучність".

І за чим же жалують ундіві? За "чорною плямою", чи за "дружними широ-сердечними відносинами чеських Масариків".

Мабуть за тим останнім. Бо чеські Бенеші в нічому не облетчили життя українських працюючих на Закарпатській Україні за тих десять років їхнього панування. Це тільки власники обмінювали. На місце мадзьського графа Тиши, прийшов чеський Масарик, але від того не покращало життя українських працюючих.

Тай не за нами, отими законтитими сіраками жалко українців, а за "широ-сердечним відношенням"... з чеськими можновладцями. А є й за чим

жалувати! Скільки ж там, в "златій Празі" контр-революційних міністерств, департаментів? Почавши від Кереського та Мілюкова а покінчивши на Шаповалі. А генерали, офіцери ну й рядових тьма-тьменна та все з "планом" в руках й мозку: якби то так розшабувати Радянський Союз — Га?.. І всіх оттих гетьманів, міністерів, генералів, офіцерів з цілим їхнім табором кормили Чехи, думаючи, що от-от вони й розгромлять Радянщину — тоді в десятеро віддадуть за гостину. Но й галицьке Унді було блище походом на Київ, маючи в себе Писудського, а в сусідстві, в Чехії, контр-революційні генеральні штаби. Та мінув один рік, другий, а то й третій — немає розгрому Радянського Союзу а чеські Бенеші, побоюючись, щоб не втратити ще більше, починають зивати в себе платні кубелечка контр-революційної іміграції, обкрують "штат" в людях і грошах. Ну, а з тим у парі мусить бути обкруена "Ундівська Україна".

"Поведінка з велико-українською (петлюрівцями) і галицькою (петрушевцями) іміграцією на Закарпатті нагадує найорочніші часи неосвіченого абсолютизму — пише те саме "Діло". — Ось, де сидить та "чорна пляма"?"

ПРОЛЕТАРСЬКИЙ СУД НАД САБОТАЖНИКАМИ З ДОНБАСУ.

За процесом проти контр-революційних інженерів із Донбасу слідують за великим зацікавленням так в Радсоюзі, як і за кордоном. І не дивно, бо це є теж частина фронту проти Радсоюзу.

В донецькому басейні є великі багатства, а особливо вуголь. Власниками були раніш ріжні заграничні капіталісти. Вони підплатили інженерів і техніків. З початку мали вони намір повернутися до своїх копалень і фабрик, але коли побачили, що цього не можна сподіватися, почали шкідити, щоби затримувати розвиток радянського господарства.

Продовжували робітникам робочий день і знижували платню, жорстоко поводитися з робітниками, щоби викликати через те невдоволення, псува-

ли машини, виписували із за-граници неопотрібні машини й т. п.

Один з головних обвинувачених, інж. Березовський признався до вини й заявив, що брав гроші від даних власників копалень. Взагалі до вини призналося до тепер 16 обвинувачених, 13 признають свою вини тільки частково, 24 проголосили себе невинними.

З приводу цього процесу міжнародна буржуазна преса пиється від гніву, а робітники цілого світу з зацікавленням і увагою за ним слідкують. В Радсоюзі відбуваються по фабриках і містах робітничі збори, на яких робітництво домагається гострої кари для саботажників, які нищили радянське господарство в інтересах капіталістів.

УКРАЇНСЬКА ШКОЛА ПІД РУМУНСЬКИМ ЧОБОТОМ.

Кожна пануюча нація, як що хоче поневолити другу націю, старается в першу чергу нищити її шкільництво, бо знає, що із зруйнуванням шкільництва на мові поневоленіх нищиться і змогу користуватися культурними здобутками минулого, бо вони перестають бути приступними молодшій генерації, а одночасно ставиться перепону культурному розвитку, бо більшість нації стає аналіфабетамі.

Класичний приклад цього: Румуні. Румунські інструктори просто без жадних вагань приступали до ліквідації українських шкіл, не дивлячись на свої-ж такі закони та на свої декларації. Вони заявили просто: "Україні — це зуркати Румунія" — і навіть закона такого видали, отже вони — мовляв — привертають Українців до їх "матірної" мови — румунської.

Першими жертвами "культуртрегерської" діяльності румунських інспекторів впади дві гімназії: в Кіцмані і в Вижиці. Черновецька гімназія ще якийсь час тримається, а на папері й досі існує як українська гімназія. В дійсності справа стоїть так, що в українській гімназії не викладається ані одні предмет українською мовою — а сама українська мова як предмет — є не обов'язковою. Ну, а хто-б відважився ходити на цей надобов'язковий предмет, підлягає, звичайно,

найтяжчим карам з боку румунських професорів, та своїх так рідних пенегатів.

Опісля прийшли на чергу й інші школи, а головно народні, так, що за короткий час при-ближно з 200 народних шкіл, 2 учительських семінарій, 3 гімназій та 4 українських кафедр на черновецькому університеті — не остало ані одної школи. Ітешивно "несуть культуру!"

Яке-ж становище заняла до цього всього українська інтелігенція? Вона виявила свою повну нездібність класти якийсь хочби й найменший опію, як що не брати під увагу малі виімки. З страху, щоб не втратити посаду вона спочатку ніби тільки прикидається румунофілами, а опісля такі проініцизовані Румунія — і навіть закона такого видали, отже вони — мовляв — привертають Українців до їх "матірної" мови — румунської.

Першими жертвами "культуртрегерської" діяльності румунських інспекторів впади дві гімназії: в Кіцмані і в Вижиці. Черновецька гімназія ще якийсь час тримається, а на папері й досі існує як українська гімназія. В дійсності справа стоїть так, що в українській гімназії не викладається ані одні предмет українською мовою — а сама українська мова як предмет — є не обов'язковою. Ну, а хто-б відважився ходити на цей надобов'язковий предмет, підлягає, звичайно,

найтяжчим карам з боку румунських професорів, та своїх так рідних пенегатів.

Опісля прийшли на чергу й інші школи, а головно народні, так, що за короткий час при-ближно з 200 народних шкіл, 2 учительських семінарій, 3 гімназій та 4 українських кафедр на черновецькому університеті — не остало ані одної школи. Ітешивно "несуть культуру!"

Яке-ж становище заняла до цього всього українська інтелігенція? Вона виявила свою повну нездібність класти якийсь хочби й найменший опію, як що не брати під увагу малі виімки. З страху, щоб не втратити посаду вона спочатку ніби тільки прикидається румунофілами, а опісля такі проініцизовані Румунія — і навіть закона такого видали, отже вони — мовляв — привертають Українців до їх "матірної" мови — румунської.

певне того, що це тільки тимчасове, що Румунія в короткому часі заберуться. Нікому й на думки не спадає, що вони "несуть нам. Але з часом, як побачили, що діти в школі нічого не вчать, і нічого не можуть навчитися, як здобачили, що їх діти не сміють в школі навіть між собою говорити на рідній мові та що вчителям не вільно навіть пояснити дітям в їх мові те, чого вони не розуміють, — село почало звертати більшу увагу на школу. Цілі громади стали звертатися до краєвих інспекторів з домаганнями, щоби ім їх школа була повернена знову. Крім цього вислала кожна громада до міністерства освіти прохання з масовими підписами, де також домагається звернення шкільного Міністерства відмовилось не зробити, — але все-ж таки, через натиск преси і, головне, під впливом загального невдоволення мас, прийшло розпорядження, щоби в громадах, де Українці живуть компактною масою, вчили дві години на тиждень по українському.

Треба вже тут зазначити, що справа школи стала в масах дуже популярним кличем, і хто не вступав в оборону школи, того просто гнали із зборів. А тому, що саме в той час мали відбуватися вибори — частина так званих "українських націоналістів" з Лукашевичем на чолі вступила в переговори з аверскавцями, й пішла з ними спільно до виборів, при чому їй вдалося отримати такі "колосьальні здобутки": дві години на тиждень в народних школах навчається по українському, а може й більше — знесення стану облоги, перенесення учителів Українця дається знову посади на Буковині. Це було все, і за ці обіцянки віддали вони свої гідності Аверскови. Та так на обіцянках і скінчилося, а стан облоги й досі не знесений.

Що до вчителів, то про їх перенесення з королівства на Буковину і мови немає... Коли-ж пан Лукашевич, що був вибраний з аверскавської партії, подав інтерпелляцію в парламенті в цій справі — то його-ж такі клубові колеги йому просто не відповіли.

За останній час маємо ще один класичний зразок "культуртрегерства", якого вандалізм просто нечуваній. Румунська влада видала наказ, що з закордон на Буковину й до Румунії взагалі забороняється ввозити будь яку українську книжку чи газету — взагалі нічого, що є друковане в українській мові.

Ясно для чого це робиться...

ЯК АГТУВАЛИ НІМЕЦЬКІ КОМУНІСТИ.

Проти німецької компартії стояв у виборх весь табор буржуазних партій, державний апарат та соціал-демократи, що за гроші буржуазії робили свою продажну роботу. Але німецькі робітники зуміли перемогти багато способів, як перекласти й осмішити ворога. Подімо два з них, які мали місце в Берліні.

Відбуваються робітничі збори у великій залі. Поліція обстріляла всі входи й виходи й шукає комуністичних кандидатів на посів, котрих має приказ арештувати. Вулицями йде кілька тисяч робітників комуністів, несуть ріжні таблиці з написами, а на переді великий "літак" з дошок і паперу на якому написані ключі. Прийшли з "літаком" (відпіннявши крила) як до залі зборів.

Там з "літака" вискочили 2 комуністичні кандидати на посів, котрих поліція збиралася арештувати. Ця штука викликала таке захоплення серед робітників, що поліція, хоч і довідалася пізнше як її перекрити, не відважилася арештувати тих двох комуністів.

По вулицях Берліну возили робітники на колісцях великого вола з паперу, на якому було написано: "Я голосую тільки на соціал-демократів". Коли вже від показався цьому Берлінові й всі пізнали його політичне переконання, тоді його поліція "арештувала", щоб-то відобрала в робітників. Чи будуть його судити за державну зраду — невідомо.

Куток робітничо-фермерської молоді

САМІ СЕБЕ НЕ ПІЗНАЛИ.

Коли Василеві Каліягину й Іванові Ткачукові, бувшим безпритульним, показали фотографію, як вони виглядали тоді, як їх забрали з вулиці в Києві до дитячої радянської установи — то вони самі себе не пізнали, хоч від того часу минуло тільки один рік.

Безпритульність серед дітей в Радянському Союзі! Хіба-ж ви про неї не чули? Хіба-ж ви про неї не читали?

Вистарчило глянути в яку-небудь "християнську" газету, щоб вчитатися в ній, що в Радянському Союзі всі діти не мають притулку, всі живуть в вулицях без хліба, без дому, без догляду й ніхто про них не дбає.

Справді: чи були в Рад. Союзі безпритульні діти? Чи є вони й тепер?

Так, були. Так, є вони й тепер. Хоч не стільки, як було попередньо, але є й тепер. Це-го ніхто не закриває, про це говорять найбільше сама радянська преса.

Де вони взиялися?

Вороги кажуть, що то більшовицька господарка їх наворила. А спитайте ви тих вороженьків:

— В Канаді й Злучених Державах не було й нема більшовицької господарки, а подивіться ви тут в містах, а побачите й тут дитвору також в значиттві, виснажену... Ви не знаєте, чи є в неї дома. Або побачите таку молоддь, що й має притулок, але виховання-ж її — хоч третю вулицю обминай. А поліційні рекорди? А щоденні замітки в англійській пресі?

А в Радянському Союзі був страшний голод. А там крім страшною капіталістичною війни була довга горожанська війна. Там були поважні й немовити причини, які породили оту страшну безпритульність, яка з часом стала хронічною, бо тягнула за собою дитвору з дому до авантюричного бродяжого життя.

Чи радянська влада тому потуряє? Ні. Вона з тим бореться завзято. Вона для та-

ких безпритульних позаклада-ла величезні доми-школи, цілі дитячі республіки, про одну з яких писали ми вже недавно.

Видовлює радянська влада безпритульних молодих "бродяг", падає, як їх називають на Україні й виховує їх на розумних громадян своєї країни.

Найкраще це показують нам два образки, які ми тут подаємо, що радвала робить з безпритульними.

Минулого року в Києві забрано велику партію безпритульних й дано їм притулок в трудовій комуні ім. Фрунзе.

Там всім підроскам дали не тільки кусок хліба й одяг, але й належне виховання. Дали можливість виказати свої здібности в тому напрямі, до якого хто з дітей мав нахил.

Група таких молодих хлопців в трудовій комуні ім. Фрунзе виказала велику музичну здібність. Ця група з 35 душ сформувала оркестру й виступає тепер в робітничих клубах, дитячих будинках. Як пишуть радянські газети — молоді оркестранти користуються всюди великим успіхом.

Ці молоді музиканти самі з себе тепер дивуються, чим вони були рік тому назад. А коли двом з них, Василеві Каліягину й Іванові Ткачукові показали їхні фотографії з того часу, як їх забрали з вулиці, то вони самі себе не пізнали.

Бо й справді, погляньте на цей образок, що з хлопців зробилося за рік. Вони стали не тільки музикантами, але й здоровими, розумними хлопцями, перед якими розкрита широка життєва дорога, і які, без сумніву, стануть завзятими працівниками радянського будівництва.

Ці два образки показують нам не тільки двох хлопців у двох цілком відмінних обставинах — вони символізують нам минуле й сучасне життя радянської країни.

Власними силами з нужди, голоду й руїни встала радянська країна, власними силами й величезними кроками при-мує нині до соціалізму.

3 ЖИТТЯ УКРАЇНСЬКОЇ МОЛОДІ НА ЗАХІДНІЙ УКРАЇНІ.

(Стаття надіслана зі Львова.)

Замітка Редакції. — Цими днями ми отримали із Львова дуже цікаву кореспонденцію про те, як живе й бореться українська молодь на землях Західної України, окупованих польською шляхтою. Кореспонденція тембиш цікава, що до цього часу ми ніде не зустрічалися з подібними описами. Нашій українській робітничо-фермерській молоді, вихованій вже в Канаді, тяжко зрозуміти умовини життя своїх молодих братів на Західній Україні під пятою польської шляхти. Кореспонденція, що ми її отримали й починаємо друкувати в цьому числі "У.Р.В.", не охоплює ще цілого життя української молоді на Західній Україні, однак вона багато нам оповідає про її умовини, в яких виховується там молоддь. Тож ми рекомендуємо для перчитання цю кореспонденцію не тільки українській робітничо-фермерській молоді в Канаді, але й старшим.

З великою цікавістю й певністю на власну силу переступіє сьомирічна дитина поріг не своєї школи в Галичині. Та просидівши 4 — 5 годнів денно в тісних, брудних класних стінах, в смердючому повітрі — заслухавши базарних байочок, патріотичних розказів про воєнні грабїжі, морди, й невольні страхїтїя — за 4 — 6 років навчання притулої школи цїкавість дитини, вишпїлює зневіру у власні сили й таким залишається учень переступивши в останнє шкільний поріг на 13 — 14 роцї свого життя. Після того; цей молодий нарибок на 3 — 4 роки ходить самотас, жинє своїм власним, гуртовим життїям й "па-рибочити". Парубочити — й приглядається здалека завзя-тїй і безпощадній боротьбі старшої молоді — фронтовиків праці зі стариками й середняками, оборонцями пансько-попівського ладу й вилвию.

Боротьба ця — то своєї сутї клясова й ведеться зараз на всіх дїлянках життїя. По всіх культурно-освітїних, економічних та руханково-спортових товариствах. Боротьба йде за робітничо-селянську просвіту, за перевиховання працюючих мас та молоді. Боротьба не легка й затїжна. Всї центральні повітові, а то й місцеві, установи вже по своїй традиції находяться у власті здеклясованої української інтелїгенції: попів, вчителів, адвокатів та куркулів й їхніх наемників.

Робітничо-селянська молоддь повела боротьбу відкрито, з повною рішучістю, з начеркнутим ось яким пляном:

Зробити чистку від продажних, угодових елементів в себе на місцях по всіх товариствах та інституціях, усуваючи з про-воду ундївсько-попівську інтелїгенцію, куркулів й неграмотїв, а їхнє місце замїнити клясово-свідомими товаришами. Заволодївши місцевою устано-вою чи інституцією робітничо-селянська молоддь, як делегати місцевих товариств, робить наступ на повітові, а то й центральні установи й там продовжує боротьбу, започатковану на низах.

Академічна молоддь проти робітничо-селянського фронту

Пі саме ця боротьба заставляє обидва фронти, а то, пан-

сько-ухївським централям (УХО — Українсько-Християнська Органїзація, яка складається з попів), а то й державної поліції (про що свідчать масові поліційні процеси).

То знов дасть себе почути молоддь середнього, а головнїше вищого шкільництва враз зі своїм вожакою "залїзним" студ. Боднарівичем, як "ундївсько-попівська боївка палочників" на зїздах центральних установ та поліційних вічах. Тїєї-ж самої академічної молоді вживїє ще ундївсько-попівський фронт на перелосованї делегатів робітничо-селянського фронту на зїздах українських товариств.

От тоді й Шептицький з юрївської гори звільняє молодий клер від богослужбїних чинностей й гонить їх на такїй-то зїзді, а так само й буршї з академічного дому-лавою пруть, як кажуть, "на бїй з комунїстами".

Чим є шкільна молоддь в руках ундївсько-попівських вожа-ків ілюструють от хоч бї оди-дин-два з багатїох фактів, які наводимо:

Устроїє Сель-Роб партія перредвиборнє вїче в Кутах, повіту Золочівського. Місцеві обидва попи з учителями висїлають на те вїче шкільних малолїтків вїд 7 до 12 роцїв й тї на час промови делегата Сель-Робу, на команду попів й вчителів свїдчить і грають на губнїх гармошїках, а то й так кричать аж лиця синїють...

Були загальні збори центрального Т-ва "Просвіти" у Львові в минулому роцї. Делегат "Просвіти" робітничо-

селянського фронту по своїй промовї відчитує резолюції. На сцену, довкола теперїшнього віце-маршала польського сенату й голови "Просвіти" Михайла Галуцїнського виступили академічні палочники, а в той сам час їхній висланик вискакує із-за куїсових дверей й вихватує папір з резолюціями від делегата. Правда тут й йому попало, так що ледво цїлий виїшов, а палочники із-за плечей віце-маршала Галуцїнського вимахували палицями, не маючи вже охоти наступати активно на робітничо-селянських делегатів.

В одному з повітових містечків, в Золочеві, йде боротьба між нимим й за Т-во ім. Шашкевича. Щоб мати перемогу на загальних зборах, ундївсько-попівський фронт з адвокатом Ваньом й попом Юриком вичеркують самовільно 76 членів товариства з робітничо-селянської молоді й трудової інтелїгенції. До того всього закликали собі "ундївські боєвики" польську поліцію чин-дїн-два 69. З найженними багнє-

тами в день загальних зборів стануло кілька кордонів поліції на дорогї й біля входу до-му Т-ва ім. Шашкевича, не про-пускаючи робітничо-селянської молоді. Хтось крикнув: "Збори почалися!". Тодї робітничо-селянські делегати, переважно молоддь, кинулися вперед, прорвали поліцейські кордони й лавою подалися на сально зборів т-ва. Тут в дверях салї загородила дорогу академічна молоддь, а студент Вагу-ла вдарив палицею першого селянина, що проходив в салю. Тодї поспішали удари на ундївського боєвика й з побитим черепом вивинили його ундївської партїї. Побачивши це, ундївська "боєва" молоддь, розсипалась по лісних норях.

Так — де кїлька з багатїох тих картин боротьби, яка зараз йде на Західній Україні. (Кїнець буде.)

Працюючи в літі, не забувайте про свою пресу. Коли Ви нічого не зробили для неї в місцї травні, то зробіть зараз. Постарайтеся, щоб Ваша травнева ліста була заповнена.

ПЕРЕДПЛАЧУЙТЕ ОДИНОКІЯ В КАНАДІ ЧАСОПИС ДЛЯ РОБІТНИЧОЇ І ФЕРМЕРСЬКОЇ МОЛОДІ В АНГЛІЙСЬКІЙ МОВІ

THE YOUNG WORKER

Виходить раз на місяць.

Поміщує цікаві статті про рух працюючої молоді в Канаді і других країнах. Вить, як організувати і вести боротьбу за краще життя працюючої молоді.

ПЕРЕДПЛАТА 50 ЦТ. НА РІК. ПОДИНОКЕ ЧИСЛО 5 ЦТ.

Адреса:

THE YOUNG WORKER
Room 12, Athena Building, 163½ Church St., Toronto 2, Ont.

ЕДМОНТОНСЬКА МАНДОЛІНОВА ОРХЕСТРА ВІДДІЛУ СЕНЦІЇ МОЛОДІ ТУРФДІМ НА ОБІЗДЦІ.

Едмонтонська Мандолінова Орхестра Відділу Сенції Молоді ТурфДім під проводом т. Д. Вихристого виїжджає цими днями в концертну обїзду в поладневу Альберту й відвідає слїдуїчі місцевості: Келгари, Вейн, Дромгелер, Роздейл, Колгорст, Летбридж, Колен, Белвіо, Блейрмор, Гїлкрест, Ферні й Кенмор.

ВАСИЛІВ КАЛІЯГІН І ІВАН ТКАЧУК, бувшї безпритульнї. Їх взято з вулицї в Києві минулого року такими, як вони виглядають на фотографїї з лївого боку, й зроблено з них таких, як вони виглядають на фотографїї з правого боку.

ДЖЕК ЛОНДОН. ЗУСТРІЧ

(Продовження.)

Поставивши свій обїд на скриню, обоє сіли проти Меснера. А він простягся на лаві, лїг на-бїк і голову рукою підїбр. Збуло так-їсно, що виходило наче вони втрїох сидять коло одного столу.

"З якої частї Штатів ви прибули?" спитав Меснер.

"Із Сен Францїска", відказав лікар. "Я тут уже два роки".

"Я так само з Калїфорнїї", мовив Меснер. Жїнка на його подївилась благаючи, а він усміхнувся й провадив далї.

"З Берклею, знаєте?"

Лікар заїкавився.

"Калїфорнїйський університет?"

"Так. Випуск 86-го року".

"Я хотїв спитати, чи не були ви там професором? Ви нагадуєте менї цей тїп".

"Прикро менї чути це від вас", усміхнувся Меснер. "Я волїв би скїдатися на шукача дїямантїв, чи на погонича собак".

"А про мене він так само скїдається на професора, як ти на лікаря", перебила їх

жїнка.

"Дякую..." промовив Меснер і звернувся до її товариша.

"До речї, докторе, скажіть, будь ласка, як ваше прїзвище?"

"Гейсорт, коли поймете віри на слово. Свої картки я покинув разом із цивїлізацією".

"Отже — мїстрис Гейсорт", усміхнувся Меснер і вклонився.

Вона кинула на його погляд цього разу бїльше гнївливий, аїж жалїсний.

Гейсорт хотїв було довідатися про їмення подорожного, але тільки він зїбрався спитати, як Меснер перебив йому-мову.

"Чого доброго, докторе, ви зможете задовольнити мою цїкавість. Рокив зо два або зо три перед цим ставася скандальна історїя в університетських колах. Жїнка одного англїйського професора, — даруйте на-єлові, мїстрис Гейсорт, — утекла, кажуть, з якимсь лікарем із Сен Францїска. Але прїзвища його не пригадаю зараз. Ви памїятаєте цей випадок?"

Гейсорт хитнув головою.

"Свого часу це наробило розголошу. Він звавася Вомба, Грегем Вомба. Він мав велику практику. Я його трохи знав".

"Отже цікаво було-б знати, як їм повелоз далї. Я був дуже враженїй, як я вам казав. Вони наче за водою пішли і слїд їхній запах".

"Так, він хитро сховав кїнци у воду". Гей-

сорт прокашлявся. "Чутка була, що вони по-далися у пївденне море на якомусь торговельному кораблї й загинули в тайфунї... чи щось таке..."

"Такого я щось ніколи не чував", сказав Меснер. "А ви пригадуєте цей випадок, мїстрис Гейсорт?"

"Дуже добре памїтаю", стримано відказала жїнка. "Пїстриманий голос зовсім не пасував до запаленого з гнїву обличчя, і вона відвернула, щоб Гейсорт не мїг цього побачити.

Знов доктор мав спитатися в того, як він зветься, але Меснер зауважив:

"Цей лікар Вомба, я чув, був дуже гарний і надто вмїв, як то кажуть, догоджати жїнкам".

"Ну, коли воно ї було, то він сам це покинув по тїй пригодї", буркнув Гейсорт.

"Я ще чув, що та жїнка була тїжкої вдачі. Ще в Берклею говорили, що її чоловікові жилося не з медом".

"Про це я ніколи не чув", мовив Гейсорт.

"У Сен-Францїску чутки були як-раз иншї..."

"Нїби жїнка була мученицею, еге? — розпїтїю на шлюбному хрестї?"

Доктор хитнув головою. А в сїрих Меснерових очах грала цїкавість, коли він провадив далї:

"Цього можна було сподїватися, кожна пав-ля має два кїнци. Живучи в Берклею, чув я намови тільки про неї. А вона, здається дав-ньоко жила в Сен-Францїску".

"Налий менї трохи кави, будь ласка", сказав Гейсорт.

Жїнка, вїваючи кави, голосно розсїялася.

"Але-ж ви ї точите теревенї, — чисто старї баби!"

"Коли-ж цїкаво", всїхнувся до неї Меснер, а тоді звернувся до доктора:

"Чоловік її, здається, не мав лихї слави в Сен-Францїску?"

"Навпаки, він пишався своєю моральнїстю", гаряче говорив Гейсорт, вдаючи, що заїкавлений. "Тільки він був трохи схоластик, понура, ані краплини гарячої кровї".

"Ви його знали?"

"В-вічі його ніколи не бачив. Я не вчавив в університетські кола".

"От вам і другий кїнець палицї", мовив Меснер, наче безсторонний суддя. "Правда, що він не був фізично видатною людиною, але не можна сказати, щоб ужо такий похлий. Він брав дїяльну участь у студентському спортї, був собі не без хисту, написав п'єсу, що мала великий успіх. Чув я, що його мали настановити керовничим англїйського відділу, аж стала ця пригода, — він подавася на демїсію і вїїхав. Це зовсім розбило, здається, його кар'єру. В усякому разї це вважалося за велике для його нещастя: казали, що він дуже любив свою жїнку".

В МОЛОДІ НАШЕ МАЙБУТНЄ!

Не забуйте передплатити для своїх дітей місячний журнал

"СВІТ МОЛОДІ"

що виходить у Вінніпегу і друкує приступні для молодї статті, віршї, оповїдання, забави, загадки, а особливо звертає увагу на належне виховання робітничо-фермерської молоді.

Поширюйте вістку про цей журнал! Збирайте новї передплати!

На цїлий рік передплата вносить тільки 50 центів.

Подинкове число 5 ц.

Замовлення з грїшми посилайте на таку адресу:

THE YOUTH'S WORLD
Pritchard & McGregor Sts.,
Winnipeg, Man.

(Далї буде.)

ПРЕСОВИЙ ФОНД "УКР. РОБ. ВІСТЕЙ".

Table listing donors and amounts for the Press Fund. Includes names like Гавриш, Козак, and amounts in dollars and cents.

Дорогі Товариші! Передаємо Вам почтовий переказ на суму \$143.25, які прибули з різних країн...

На пресовий фонд "Укр. Роб. Вістей" зложили по \$2.00: М. Фербей, М. Козак; по \$1.00: Т. Костюк, Ю. Івасюк, Ю. Лелюк, П. Лелюк, П. Порайко, А. Омеланко, М. Равалюк, Ф. Горобець, К. Сиг, І. Суворов, М. Олійник, Ф. Григорієв, П. Лайчик, М. Гомельск, Е. Гулька, Т. В. Феррей, по 50 ц.: С. Звізда, І. Гайдай, Н. Кибіч, В. Томік, П. Дорогобуз, Г. Шкавряк, Д. Самотюк, І. Куніцький, А. Гавриш, І. Нагірний, В. Гайдей — 55 ц. Ф. Терещаківський, А. Корняк 15 ц. Разом \$26.55.

Травневий Комітет склав усі жертводавці ширю подяку. За Травневий Комітет: Т. Фербей, М. Козак, М. Олійник, М. Куніцький, Ф. Костюк, Ю. Івасюк.

Корбін, Б. К. Наш Травневий Комітет був вибраний з членів ТУРФДМ і Р.З.Т. Чрез цілий місяць працював Комітет в збірці \$189.00 на нашу пресу.

Великий пікнік робітничо-фермерської преси! Українські робітничо-фермерські організації у Вінніпегу влаштувають в неділю, 8. липня 1928 року на фармі робітничого запомогового товариства великий пікнік.

На пікніку буде змагання борців: тов. Майка Бліньський з арчі меклантоном. Робітники і робітничі! Проведіть неділю на свіжому повітрі, даліше за містом, серед природи.

Пікніковий комітет зробив угоду з Електричною компанією і в неділю, починаючи від 1-шої години по полудні, кожен рік години, відбудеться спеціальний "стріткар" з намістом "Kildonan" від МекФаліса вулицю прямо на наш пікнік.

Використайте вільний час на відпочинок серед природи і своїх знайомих! Приходьте всі на пікнік і кличте другий!

Передала на "Робітничо" 9.00. Передала разом \$65.00. Пресфонд на "У.Р.В." на лісти \$21.65.

В. Нитюк; по \$4.75: Ст. Кшиш, Ф. Томчичини; А. Казмайшак \$4.25. I. Кідуз \$3.55, Р. Ковальчук \$3.00. Разом: \$30.30.

Дорогі Товариші! В сьогоднішній травневій прескампанії зібрани ми \$43.50 на наш робітничий часопиш. Сума невелика, бо в нашій околиці є велике безробіття.

Дорогі Товариші! Посилаємо Вам банківський чек на \$196.50, які вилучили з травневих прескампаній. Збіркою займався комітет відділу ТУРФДМ і Р.З.Т.

Дорогі Товариші! Посилаємо Вам почтовий переказ на суму \$50.95 з травневих прескампаній. Три гроші вилучили з ліста ріжних підприємств і їхній розподіл є такий:

Дорогі Товариші! Травневий Комітет переідає почтовий переказ на суму \$114.95 які зібрав в пресовій кампанії. Розподіл грошей є такий:

Дорогі Товариші! Травневий Комітет переідає почтовий переказ на суму \$177.15 з травневих прескампаній на нашу пресу. Подібно передається рахунок так:

Від Травневого Комітету з позицій місцевості внаслідок \$76.50 з щогорічної прескампанії. Рахунок є такий:

Дорогі Товариші! В сьогоднішній травневій прескампанії зібрани ми \$43.50 на наш робітничий часопиш. Сума невелика, бо в нашій околиці є велике безробіття.

Дорогі Товариші! Посилаємо Вам почтовий переказ на суму \$50.95 з травневих прескампаній. Три гроші вилучили з ліста ріжних підприємств і їхній розподіл є такий:

Дорогі Товариші! Посилаємо Вам почтовий переказ на суму \$50.95 з травневих прескампаній. Три гроші вилучили з ліста ріжних підприємств і їхній розподіл є такий:

Дорогі Товариші! Посилаємо Вам почтовий переказ на суму \$50.95 з травневих прескампаній. Три гроші вилучили з ліста ріжних підприємств і їхній розподіл є такий:

Дорогі Товариші! Посилаємо Вам почтовий переказ на суму \$50.95 з травневих прескампаній. Три гроші вилучили з ліста ріжних підприємств і їхній розподіл є такий:

Дорогі Товариші! Посилаємо Вам почтовий переказ на суму \$50.95 з травневих прескампаній. Три гроші вилучили з ліста ріжних підприємств і їхній розподіл є такий:

Advertisement for Dr. V. Chasnyy, a doctor and operator in Winnipeg, with contact information.

Advertisement for Royal Photo Studio, offering photography services in Winnipeg.

Advertisement for monthly meetings of the Ukrainian Workers' Club in Winnipeg.

Advertisement for Dr. G. Novak, a doctor and surgeon in Winnipeg.

Advertisement for a Ukrainian barbershop in Winnipeg.

Advertisement for a Ukrainian club in Winnipeg.

Advertisement for a Ukrainian club in Winnipeg.

Advertisement for a Ukrainian club in Winnipeg.

Advertisement for a Ukrainian club in Winnipeg.

Advertisement for a Ukrainian club in Winnipeg.

Advertisement for a Ukrainian club in Winnipeg.

Advertisement for a Ukrainian club in Winnipeg, featuring a portrait of a man and text about a picnic.